

det Exemplar, der efter Loven bliver at afleveres. Jeg havde selv ønsket at stille et Endringsforslag til denne Parageaph, men blev forhindret derved ved et Tilfælde. Jeg veed med Visshed, at det i mange Tilfælde er høist nødvendigt, at man har en saadan Garantie; thi det er ikke blot Politimesteren, som kan chicanere, naar han vil, men jeg kender ogsaa Tilfælde, hvor det er Politimesterens Koffkepige, der tager imod det Exemplar, som afleveres. Nu kunde det jo meget let hændes sig, at hun kom til at lægge det under Theeshjedelen eller paa anden Maade forkom det, og saa skulde en Mand kunne dømmes i en saa stor Muld som fra 20 til 500 Rbd., naar han ikke kunde bevise, at han itide havde afleveret det paagældende Exemplar. Derfor maa ogsaa jeg stemme for dette Endringsforslag under Nr. 12.

J. N. Hansen: Som bekendt har Bestemmelsen om Afleveringen af et Exemplar af hvad der trykkes været meget vidtløftig debatteret allerede i sin Tid i Standerne. Som Udkaftet lød, da det indbragtes i Landstinget fra Regjeringen, gik det ud paa, at Afleveringen skulde skee forinden Uddelingen, medens det Thing, hvori det først blev foreslagt, forandrede dette „forinden“ til „samtidig“. Dette skeete naturligvis ikke uden Forhandlinger, hvoraf man har kunnet see, hvorfra man gik ud ved denne Forandring, ved hvilken Leilighed ogsaa den høitagtede Justitsminister oftere havde Ordet. Dersaa indbragtes Loven hertil, og der nedfattes et Udvalg, hvoraf de ærede Forslagsstillere vare Medlemmer. Dette Udvalg gjennemgik Sagen meget nøagtigt, overveiede — som vi kunne være forvissede om — og prøvede vidtløftigt og grundigt Udkaftet i det Hele, og altsaa ogsaa denne Bestemmelse om Ordet „samtidig“; men de kom dog efter denne Undersøgelse og Prøvelse til den Overbeviisning, at „samtidig“ maatte forandres til „samme Dag“. Sagen kom ikke længere i forrige Sæssion, men den blev optagen af de samme ærede Forslagsstillere i denne Sæssion, og de vedbleve deres Formening om, at Indlevering af Exemplaret „samme Dag“, var den Bestemmelse, som burde beholdes. Den høitærede Justits-

minister udtalte sig under Sagens 2den Behandling mod denne Bestemmelse, men da erklærede den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at de maatte finde, at Bestemmelsen om Indleveringen af Exemplaret „samme Dag“, fuldkommen opfyldte den Hensigt, hvori den var given. Den høitærede Justitsminister erklærede dertil, at den ikke svarede til Hensigten, og han maatte altsaa have en anden Hensigt med denne Bestemmelse end den, de ærede Forslagsstillere havde; thi deres Hensigt opfyldte Ordene fuldkommen, naar der stod „samme Dag“. Nu har det overrasket mig overordentligt, at de ærede Forslagsstillere, som igjennem Prøven af de tidligere Forhandlinger, Prøven af Landstingets Forhandlinger, Prøven af det fremkomne Udkaft her i Salen, vare komne til den Overbeviisning, at der kunde staae „samme Dag“, og Hensigten dog fuldkommen opfyldes, nu ere komne til den Mening, som den ærede Ordfører nylig udtalte, at, naar der kun staaer „samme Dag“ vilde Bestemmelsen være aldeles betydningsløs. Jeg kan ikke forstaae, hvorledes den ærede Ordfører under den anden Behandling kunde finde denne Bestemmelse fuldkommen svarende til sin Hensigt, og nu finde den fuldkommen betydningsløs. Hans Beviis for, at den var fuldkommen betydningsløs, troer jeg heller ikke kan taale en Prøvelse. Han sagde nemlig, at de Skrifter, som udkom udenfor Kjøbenhavn, vilde der ikke kunde tænkes paa en sieblikkelig Standsning af, idet lang Tid vilde hengaae, inden Justitsministeren blev sat i Kundskab om, at en Pressesecesse var begaaet, og inden han kunde udsæde Actionsordre; heri har han vistnok Ret, men Enhver vil see, at, fordi man med Hensyn til udenbys Skrifter sætter „samtidig“ istedetfor „samme Dag“, vil man derfor ikke kunne faae en Bestemmelse fra Justitsministeren hurtigere. Jeg troer, at ligesaa lang Tid vil gaae hen, inden en Actionsordre kommer fra Justitsministeriet desangaaende, hvad enten et Exemplar har været indleveret „en Time“ efter Uddelingen eller ikkun „samme Dag“, hvad der maaskee ogsaa er en Time efter Uddelingen. Hvad nu de indenbys Skrifter angaaer, da er det en ganske anden Sag, og da meente han, at den Politimester, som ikke samme Dag,